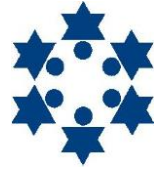

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

ד' בכסלו תש"ף
04 בדצמבר 2019

0491-0022-2019-009862
בד"מ: 73.19

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה בחיפה

יו"ר המותב	עו"ד אורי כהן – אב בית הדין	בפני :
חבר המותב	מר יצחק פרחי	
חברת המותב	גב' סלבה ורטקין	
	עו"ד שפיק חאמד	התובעת :
	בועז דיין	הנאשם :
	עו"ד משה אלון	ב"כ הנאשם :
	מר אלון ארביב	נציג המשרד :

גזר - דין

1. הנאשם בועז דיין, עובד המשרד לשירותי דת/הנהלת בתי הדין הרבניים, שהועסק כסגן מזכיר ראשי וסופר דיינים בבית הדין הרבני בנתניה, הורשע על ידינו, על בסיס הודאתו ובהסתמך על הוראות סעיף 61 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג – 1963 (להלן - החוק), בביצוע עבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-6 לחוק.
2. התובענה המשמעתית נגד הנאשם הוגשה בעקבות הרשעתו בבית משפט השלום בנתניה (ת"פ - 64391-12-16 בפני כבוד השופטת אתי כרייף) בביצוע עבירה של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.
3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בהליך הפלילי, הנאשם הינו עו"ד בהכשרתו, והחל מחודש ינואר 2013 שימש במשרת אמון בתפקיד סגן מזכיר ראשי וסופר דיינים (קלדן) בבית הדין הרבני האיזורי בנתניה. במסגרת הסכם העסקתו, בתאריך 30.12.12, חתם הנאשם על הצהרה בדבר שמירה על סודיות ביחס לידיעות שיגיעו אליו בתוקף תפקידו.

במסגרת תפקידו שימש הנאשם כקלדן קבוע בהרכב, בראשות הרב שלמה שפירא (להלן – ההרכב) ונכח הן בדיונים בפני צדדים והן בדיונים פנימיים שקיימו חברי ההרכבת שלא בנוכחות צדדים (להלן – דיונים פנימיים).

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התנהלה בבית הדין תביעת גירושין בעניין חלוקת רכוש ומשמורת ילדים, אשר הגיש אהרון גת (להלן – אהרון או המתדיין, בהתאמה) נגד גרושתו גלית גולן. התביעה הייתה תלויה אותה עת בפני ההרכב.

ביום 9.6.2015 התנהל דיון בתביעה זו כאשר במהלך ההפסקה, בעת שאהרון והנאשם עישנו, אמר הנאשם לאהרון "שאינן לו שום סיכוי בעניין הדירה ברעננה". בחודש אוגוסט 2015 הגיע אהרון לבית הדין ושאל את הנאשם לפשר הדברים שאמר לו. במועד זה, ובמהלך שיחות נוספות שהתקיימו בין הנאשם ואהרון בין החודשים אוגוסט 2015 ועד חודש אפריל 2016, בבית הדין או בטלפון, שוחח הנאשם עם אהרון בנושא התביעה וסיכוייה, כל זאת כאשר הנאשם טוען בפני אהרון כי יש לו מידע פנימי (להלן – השיחות).

בהמשך לכך, בתאריך 22.3.2016 נפגשו הנאשם ואהרון במסעדת "היקב" בנתניה, וכאשר שוחחו בעניין התביעה, אמר הנאשם לאהרון כי "פגישת ייעוץ עמי עולה 1,500 ₪".

4. ביום 28.11.2019 נשמעו בפנינו טיעוני הצדדים לאמצעי המשמעת, אך קודם לכן הועלו עדויות אופי מטעם ההגנה.

5. עדויות אופי

א. עדותו של הרב ו-עוה"ד יקיר קובני

- 1) מכיר את הנאשם ממסגרת השירות הצבאי, עת הנאשם שימש קצין ורב בשירות הקבע.
- 2) מעיד שהנאשם אדם מאוד ערכי, גדל במשפחת רבנים (אביו רב עיר בדרום), שפעל לטובת אחרים ללא כל תמורה (כך העמיד חופות ודחה בתוקף קבלה של כל מתת).
- 3) האירוע בגינו הנאשם עומד לדין, הורתו ולידתו בכוונות טובות "להגדיל ראש" במסגרת תפקידו, על מנת ליישר בין הצדדים חלוקים בדרכי שלום.
- 4) הנאשם ראה לנגד עיניו את טובת המערכת לסייע למתדיינים להימנע מהתכחשויות משפטיות.
- 5) הנאשם נקלע לסיטואציה בה נגרר ונמשך על-ידי מתלונן אל מחוץ לכותלי בית הדין.

ב. עדותו של הרב יואל קובני

- 1) העד רב צבאי במילואים ומכיר את הנאשם היטב מזה 20 שנה.

(2) בכל פעילויותיו של הנאשם כרב, מעולם לא ביקש תמורה ואף לא שי צנוע.

6. טיעונים לאמצעי המשמעת

א. טיעוני התביעה

- (1) הנאשם מושעה מיום 12.9.2016, הועסק בפנסיה צוברת.
- (2) התביעה עתרה לאמצעי המשמעת הבאים: נזיפה חמורה; פיטורים לאלתר (תוך שלילת חלקה של המדינה בפיצויי הפיטורים ששיעורם 28% מכלל הפיצויים); פסילה לצמיתות לכל עבודה בבתי הדין הרבניים; פסילה ל-15 שנה לשירות המדינה.
- (3) כתב התובענה חמור; הנאשם ששירת במשרת אמון, סגן מזכיר ראשי, נחשף בתוקף תפקידו למידע פנימי, רגשי ואישי של בית הדין הרבני, ויצר שיח אסור ופסול עם מתדיין בבית הדין. הנאשם ניצל לרעה מעמדו כעובד ציבור. הנאשם הגדיל לעשות וקבע פגישה עם המתדיין בה מסר כי פגישת ייעוץ עימו עולה כ-1,500 ₪. בסופו של דבר הכסף לא נמסר לנאשם, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו.
- (4) הנאשם הפר האמון שניתן בו על-ידי הציבור בכללותו ועל-ידי הממונים עליו (הנאשם גם הפר ההסכם עליו חתם בכניסתו לעבודה בבית הדין הרבני בנתניה); על הפגיעה באמון הציבור בשירות הציבורי הפנה התובע ל-עש"מ 4350/06 מדינת ישראל נגד חיים רון.
- (5) הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות – המשקל שיש ליתן לכל אלה פוחת מול המשקל שיש ליתן לאינטרס הציבורי.
- (6) מעילתו של הנאשם באמון היא כה בוטה ושורשית ולפיכך מתחייבת פסילתו לשירות המדינה. (התובע היפנה לבד"מ 75/17 דפנה צדוק, ול-בד"מ 2/19 שמחה דוד שטיינברג).

ב. עמדת המשרד

- (1) עמדתה העונשית של התביעה מקובלת על המשרד.
- (2) עם זאת ציין הנציג (המזכיר הראשי של בית הדין הרבני) כי הנאשם ששימש סגנו היה עובד מעולה, מרשים, נתן את כולו למען בית הדין הרבני בנתניה, וכמעט ללא תקלות והערות.

ג. טיעוני ההגנה

- (1) הנאשם מושעה מעל 3 שנים, וקודם לכן היה בחופשה עד להשעייתו; מאז האירוע אינו עובד.
- (2) יש לקחת בחשבון את ריבוי ההליכים שננקטו נגד הנאשם: הליך פלילי, הליך משמעתי בלשכת עוה"ד (שהסתיים בהסכמה להשעייה זמנית), הליך משמעתי.
- (3) משפחתו של הנאשם עברה שבר קשה בעקבות האירוע; הנאשם נשוי, אב לארבעה ואשתו בהריון.
- (4) מצבו הכלכלי קשה, משכורתו לא הייתה מהגבוהות.

- (5) בבית הדין הרבני יש בעצם מעורבות גדולה יותר של סופר הדיניים, במעין מו"מ בין הצדדים "וזה קורה לא אחת".
- (6) פסקי הדין שהוצגו על-ידי התובע אינם דומים לענייננו, ואף אמצעי המשמעת שהושתו בהם שונים מאמצעי המשמעת להם עותרת התביעה במקרה דנן.
- (7) במקרה שלפנינו יש להקל עם הנאשם. עדי האופי העידו על אופיו הטוב של מי ששירת כרב צבאי בדרגת רב סרן.
- (8) האירוע בו כשל הנאשם לא היה פרי תיכוננו או יוזמתו, אין מחלוקת שהיוזמה באה מצד המתלונן וכי כל נסיונות של המשטרה כי הנאשם יטול את הכסף נתקלו בסירובו.
- (9) בית משפט השלום קבע שהפגיעה באינטרס המוגן היא בינונית.
- (10) הגם שאמצעי המשמעת של פיטורים ברור בנסיבות העניין, בית הדין מתבקש לא לפגוע בפיצויי הפיטורים המגיעים לנאשם, ולהתחשב בעניין הפסילה המבוקשת לבתי הדין הרבניים ולשירות המדינה בכלל.
- (11) עם פיטוריו יקשה על הנאשם להשתלב בשוק העבודה, ולפיכך מבוקש לקצוב את הפסילה "בצורה נמוכה", כך שתינתן לו אפשרות בעתיד להתמודד על משרות ביחידת בתי הדין הרבניים.
- (12) הסנגור היפנה לפסקי דין של בית הדין בהם באה לידי ביטוי גישה מקלה ביחס לאמצעי המשמעת: בד"מ 40/17 אחמד עבאסי; בד"מ 125/09 מרים כלפון; בד"מ 128/09 אנה ורניק; בד"מ 218/ רבקה שבתאי נאורי; פסק דין של בית הדין למשמעת בירושלים מיוני 2000, בעניין ראש ענף במשרד הרישוי/ משרד התחבורה שהורשע בעבירות של מרמה והפרת אמונים.

ד. דבר הנאשם

- (1) הוא איש של מערכת, השתחרר מהצבא עם אות הצטיינות.
- (2) בכל תפקיד שביצע ביקש לחשוב בצורה רחבה ומקיפה; תמיד ביקש לשפר, לעשות ולחסוך.
- (3) בוש לחלוטין בסיטואציה אליה הגיע; מתנצל על מעשיו מעומק ליבו.
- (4) חווה מערכת ייסורים גדולה בגין מעשיו, שביצע אחרי שנגרר אליהם.
- (5) משמעות פסילתו לשירות המדינה היא מניעת אפשרותו לעסוק אפילו בתפקיד של משגיח כשרות.

ה. מסמכים שהוגשו לבית הדין

- (1) פסקי דין של בית הדין למשמעת.
- (2) אסופת מכתבי המלצה והערכה.

7. דין

בית משפט השלום עמד על חומרת העבירות שיוחסו לנאשם :

"בענייננו, מדובר בעבירת מרמה והפרת אמונים מצד עובד ציבור שרקם תקשורת פסולה ואסורה עם מתדיין בגין נושא הקשור בתביעתו המתנהלת בבית הדין הרבני האיזורי בנתניה אותה עת. מקום בו שימש הנאשם במשרת אמון בתפקיד סגן מזכיר ראשי וסופר דיינים (קלדן)... עבירת מרמה והפרת אמונים פוגעת בשלטון החוק, בטוהר המידות, באמון הציבור במערכת הציבורית ובכללה בבית המשפט ובמשרתיו המופקדים על תדמיתה וכבודה של מערכת המשפט והמקצוע, כבכל תפקיד אמון במערכת זו, מחויב המשרת בה, בשמירה על סודיות ובעשיית צדק מבלי לנצל את המעמד והאמון מכוח התפקיד.

לעניין זה נקבע בהלכה הפסוקה כי התנהגות מפרת אמונים הינה התנהגות פסולה בעלת היבט פלילי והיא מעודדת זלזול ברשויות הציבור ומטפחת ציניות כלפי הסדר החברתי והיציבות החברתית וכי יש להבטיח כי החלטות עובד הציבור תהיינה ענייניות ותעשנה ביושר ובהגינות (דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נגד שמעון שבס (30.11.2004)).

הנאשם ניצל לרעה את האמון שנתן בו מתדיין, אשר תביעתו מתנהלת בבית הדין הרבני שם הועסק הנאשם במשרת אמון. מדובר בתקשורת ממושכת בין השניים לאחר שמטבע הדברים, נחשף הנאשם למידע כזה או אחר בתיקים. השיחות והמפגשים עם המתדיין נעשו על רקע אותה תביעה שהתנהלה בבית הדין הרבני, והנאשם טרח להציג מיצג לפיו בידו מידע שיכול לסייע למתדיין. גם אם אניח לטובת הנאשם כי אין מדובר בפעולה שתוכננה ונרקמה מבעוד מועד וגם אם מדובר בהתרשמות אישית או מקצועית שאינה מידע מובהק, והנאשם "סך הכל" "הובל" לתוך שיחות ומפגש מכריע, מחוץ לכותלי בית הדין, במהלכו אמר מפורשות למתדיין כי "פגישת ייעוץ עמי עולה 1,500 ₪", וגם אם בסופו של דבר לא נגרמה כל פגיעה בכיסו של המתדיין וכספים לא הועברו בפועל לנאשם, כל אלה לא יוכלו להאפיל על חומרת המעשה והימשכותו, החל מיצירת קשר, תיאום מפגש, הלך הרוח והדברים שנשא באזני המתדיין, ופוטנציאל הפגיעה באמון הציבור ובמערכת המשפט הטמון בהתנהגות זו."

ואכן, במעשיו של הנאשם פוטנציאל לפגיעה של ממש בתיפקוד מערכת המשפט, תדמיתה ואמינותה בעיני הציבור. אזרחים שמים יתבם על בתי המשפט ובתי הדין כי ידעו לשמור על זכויותיהם, לרבות על חיסיון המידע המופקד בידיהם ולא יעשו בו כל שימוש לרעה.

בית המשפט העליון עמד ב-עש"מ 2168/02 יעל זיקרי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 3.4.08) על חומרתן של עבירות המתבצעות על ידי עובדי ציבור הנמנים על מערכת בתי המשפט, כאשר עובדים אלה חייבים ברמת אמון גבוהה מאוד כלפי הציבור. וכך כתב כבוד השופט רובינשטיין :

"צדקו הן בית המשפט השלום והן בית הדין קמא בכך שייחסו חומרה מיוחדת לכך שהמערער עבדה במערכת השיפוטית. נחוץ אמון הציבור במערכת זו, גם אם אין קלדנית כאדם בכיר או אף שופט שהמשפט מייחס לעבירותיו חומרה יתירה (ראו ע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל

(לא פורסם) (2007), עדיין בעיני אדם מן הישוב עובד בבית המשפט מזה ועבירות הקשורות לתכנית לשיבוש משפט ומזה תרתי דסתרי הם, זאת, גם אם נעברו העבירות שלא בזיקה למילוי תפקידה של המערערת. בעיני המתבונן מבחוץ, אין נפקא מינה של ממש אם קלדנית בית הדין לעבודה עברה עבירה של קשר לשיבוש מהלכי משפט בתיקים בהם עבדה או בעניין "פרטי" מחוצה להם, וכידוע "התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא... למנוע פגיעה משמעותית בתפקוד של שירות המדינה, או בתדמית שירות זה, שכן תדמית ראויה היא הכרחית לפעילות תקינה של השירות". (עש"מ 5282/98 מדינת ישראל נ' כתב, פ"ד נב(3) 87, 93 (השופט זמיר) 1998).

אף בית דין זה הביע בפסיקה עקבית וארוכה את עמדתו הנחרצת והמחמירה כלפי עבירות שבוצעו ע"י עובדי מערכת בתי המשפט, ואשר אופיינו בערעור על טוהר המידות שהוא מאבני המסד של מערכת זו. ראה, למשל: בד"מ 1/16 רוברט חינאווי (ניתן ביום 6.12.06; בד"מ 146/16 מינה ברמי (ניתן ביום 12.3.17); בד"מ 16/14 ראמו לובאני (ניתן ביום 12.3.15); בד"מ 96/14 צחי צבאג (ניתן ביום 1.12.14).

נוכח האמור, אין מנוס מפיטוריו של הנאשם לשירות המדינה, ולכך מסכים גם הסגור בהגינותו הרבה.

בתוך כך, ולשם הגשמת תכליותיו של הדין המשמעתי מתחייבת גם השתתפות אמצעי משמעת של פסילה על הנאשם. ב-עש"מ 3789/04 אריה ציפורי נגד נציבות שירות המדינה נט(1) 721, 725 כתבה כבוד השופטת (כתוארה דאז) בייניש:

"כמו הפיטורין, גם הפסילה משירות המדינה מאותה תכלית של הגנה על השירות הציבורי מפני עובדים שסטו מדרך הישר, כאשר העובר מפר במעשיו את הנורמות המחייבות בשירות המדינה ומועל באמון שניתן בו, הרי שיש מקום לקבוע – בנסיבות המתאימות, ועל-פי חומרת העניין – כי עובד זה יפוטר ואף כי יהיה פסול מלשוב ולשרת בשירות המדינה. אמצעי הפסילה מהשירות נחוץ אפוא כדי לשמור על טוהר המידות בשירות הציבורי, על תדמיתו ועל אמון הציבור בו. לצורך תכלית זו אמצעי הפסילה הוא ראוי ומקובל".

מנגד, שקלנו את חוות הדעת הטובות על הנאשם (לרבות מפי הממונה עליו), ואת הדברים ששמענו מפי עדי האופי.

אנו גם ערים למצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם ולקשיים עימם יאלץ להתמודד בשוק העבודה. אשר לכן אנו מחליטים כי עם פיטוריו ישולמו לו פיצויי הפיטורים במלואם, וכי פסילתו לשירות המדינה תהא לתקופה מוגבלת.

8. סוף דבר

על הנאשם יוטלו אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה;

ב. פיטורים לאלתר (תוך תשלום מלוא פיצויי הפיטורים המגיעים לנאשם כחוק);

ג. פסילה לצמיתות לכל תפקיד במערכות בתי המשפט ובתי הדין למיניהם;

- ד. פסילה ל-10 שנים לכל תפקיד ביחידת הסמך של הנהלת בתי הדין הרבניים ;
 ה. פסילה לשירות המדינה למשך 5 שנים.

גזר הדין ניתן ביום ד' בכסלו תש"ף – 4.12.2019 בהעדר הצדדים, להם יועבר באמצעות הדואר האלקטרוני והדואר הרגיל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 30 יום מהמצאת גזר הדין לידי ב"כ הצדדים.

(-)	(-)	(-)
גבי סלבה ורטקין	מר יצחק פרחי	עו"ד אורי כהן – אבה"ד
חברת המותב	חבר המותב	יו"ר המותב